

1959-09-14

SENDER

Jørn Vind

RECIPIENT

Arthur Køpcke, Tut Køpcke

FACTS

Document type:  
Letter

Language:  
dansk

Sender's location:  
Bogø

Recipient's location:  
København

Mentioned people:  
Tut Køpcke

Mentioned locations:  
København  
Bogø

Archive:  
Aros, Arthur Køpckes Arkiv

TRANSCRIPTION

Kære fraværende Tut og nærværende Adi,  
ak ja! Som altid når jeg fatter pennen, må mine første  
være beklagelser (egentlig ejendommeligt, når jeg  
samtidig må indrømme at de svar jeg får, altid  
giver den modsatte oplevelse, nemlig glæde).  
Det rørte mig dybt, at I havde ventet mig,  
og guderne skal vide, at jeg intet hellere ville end  
at være i København. Imidlertid forhindrer et  
økonomisk sammenbrud, at jeg kommer til Kbh.  
på denne side af din parisertur<sup>1</sup>. Af og til hører  
jeg på 2. eller 3. hånd lidt om jeres bedrifter.  
Du kan ikke lide at være græsenkemand,  
siger du. Det forstår sig. Det er sikkert lige så  
ubehageligt for dig at undvære Tut, som det er

for mig at undvære København. Jeg maler så  
meget jeg overhovedet kan nå, det er dog ikke  
nok. Den omgang spontanisme jeg så i Københ.  
var befriende. Jeg regner stadig med at få  
en udstilling til foråret. Nå. gud ved om  
verden står til den tid.

Det ligger stadig tungt t med piger på  
Bogø, men dog bedre end det nogensinde har  
gjort. Som de siger i kursberetningen i radioen:  
"Tendensen var jævn, med stigende efterspørgsel."

Hilsen fra en taknemlig bogøbo:

Jørn Vind

Bogø, den 14. september 1959.

---

<sup>1</sup> Køpcke har åbenbart tilkendegivet, at han ville rejse til Paris. I slutningen af september er han  
tilsyneladende i Meudon, se brev fra Klaus-Jürgen Fischer dateret 24. september 1959 og adresseret til  
Køpcke i Meudon.

Kære fraværende Tut og nærværende Adi,  
ak ja! Som altid, når jeg fatter penen, må mine første  
ord være beklagelser (egentlig yndommeligt, når jeg  
samtidig må indrømme at de svar jeg får, altid  
giver den modsatte oplevelse, nemlig glæde).

Det rørte mig dybt, at I havde ventet mig,  
og guderne skal vide, at jeg intet hellere ville end  
at være i København. I midlertid forhindrer et  
økonomisk sammenbrud, at jeg kommer til Kbh  
på denne side af din pariseretur. Af og til hører  
jeg på 2. eller 3. hånd lidt om jeres bedrifter.

Du kan ikke li' at være græsnkemand,  
siger du. Det forstår sig. Det er sikkert lige så  
ubehageligt for dig at undvære Tut, som det er  
for mig at undvære København. Jeg maller så  
mægt jeg overhoved kan nå, det er dog ikke  
nok. Den omgang spontanisme jeg så i Københ.  
var befrindt. Jeg regner stadig med at få  
en udstilling til foråret. Nå, gud ved om  
verden står til den tid.

Det ligger stadig tungt \* med piger på  
Bogø, men dog bedre end det nogensinde har  
gjort. Som de siger i kærshæretningen i radioen:  
"Tendensen var jævn, med stigende efterspørgsel."

Hilsen fra en taknemlig bogøbo:

Joim Knud

Bogø, den 14. september 1957.